

slag. De Folk, der eventuelt fandt Beskæftigelse ved Arbejder, som blev sat i Gang paa den foreslaaede Maade, vilde jo blive beskæftigede ved almindelige Arbejder, og man vilde da let komme i den Situation, at man naaede op til at beskæftige et saa stort Antal, at de Arbejdere, som ikke fandt Beskæftigelse, ikke længere kunde faa den Understøttelse, som de tidligere havde faaet, idet Beskæftigelsen af et saa stort Antal Arbejdere vilde indvirke paa Arbejdsløshedsprocenten i det paagældende Fag. Jeg tænker her specielt paa Arbejdsmandsaget, som jo har lettest Adgang til at udføre de Arbejder, der overhovedet er foreslaaet her, hvad enten de iværksættes paa den ene eller paa den anden Maade. Dette Fag vilde eventuelt kunne komme til at udtræde af Fagene med den ekstraordinære Arbejdsløshed, hvilket vilde have til Følge, at saavel den fortsatte Hjælp som Tillægshjælpen vilde bortfalde. Det vilde være en Begunstigelse af dem, der kom i Arbejde, paa Bekostning af de andre, der altsaa ikke kunde faa de Understøttelser, de nu kan faa, men som maatte henvises til de almindelige Hjelpekasseunderstøttelser, eventuelt til Fattigvæsenet, hvorved deres Kaar jo vilde blive langt ringere, end hvis man anvendte Arbejdsløshedsloven, idet de, der bliver beskæftigede ved Nødhjælpsarbejder, ikke bidrager til at faa Understøttelsen taget bort fra de andre. Men det vilde ogsaa paaføre Kommunerne en temmelig stor Byrde, og en saadan ny Byrde for Kommunerne anser vi for vort Vedkommende ikke for paakrævet, naar Midlerne findes i den Arbejdsløshedsfond, der er indstiftet netop for at kunne virke i en Situation som den foreliggende.

Af disse Grunde kan vi ikke medvirke til Gennemførelsen af de to nævnte Bestemmelser. Men vi har stillet et Ændringsforslag, der omhandler Udlaan fra Arbejdsløshedsfondens til Staten af et Beløb af indtil 8 Mill. Kr., som Staten saa videre kan udlaane til de Kommuner, som ikke paa anden Vis og paa rimelige Vilkaar kan skaffe de fornødne Midler til Iværksættelse af Arbejder, idet vi dog har stillet den Betingelse, at det skal være til Nødhjælpsarbejder eller delvise Nødhjælpsarbejder. I Arbejdsløshedsfondens findes der jo, som oplyst i det Bilag, der følger med Betænkningen, pr. 31. Oktober en Formue paa ca. 18,7 Mill. Kr., altsaa en Formue, som er tilstrækkelig til, at en Del af disse Penge kan anbringes i saadanne Arbejder, efterhaanden som der bliver Brug for dem. Der er i Ændringsforslagets § 1 givet Regler for saadanne Udlaan, og disse Regler er omtrent de samme som de, der

findes i Lovforslagets § 3. Den væsentlige Forskel ligger deri, at efter det her foreslaaede skal Laanet ydes af Arbejdsløshedsfondens, og Laan skal kun gives til Arbejder, der iværksættes som Nødhjælpsarbejder. Vi mener, at dette er den rigtige Form, idet Samfundet, det offentlige, efter vor Opfattelse overhovedet ikke har nogen Pligt til at yde Støtte til andre Arbejder til Afhjælpning af Arbejdsløshed end saadanne, hvori de ekstraordinære arbejdsløse kan finde Beskæftigelse.

Baade her i Salen ved første Behandling af Lovforslaget og i Udvalget er det gjort gældende, navnlig fra socialdemokratisk Side, at hvis der sattes mange Nødhjælpsarbejder i Gang, var det muligt, at Fonden ikke strakte til. Vi har derfor i den af os foreslaaede § 2 indsat den Bestemmelse, at der i Lighed med, hvad der er fastsat i Regeringsforslaget, skal overføres fra Statskassen et Beløb af indtil 2 Mill. Kr., for saa vidt som der lægges Beslag paa en uforholdsmæssig stor Del af Fondens Formue til Nødhjælpsarbejder. Vi har dog tilføjet den Betingelse, at dette skal ske efter Indstilling fra Arbejdsnævnet, som jo er Arbejdsløshedsfondens Bestyrelse. Vi har dermed villet tilkendegive, at der ved Iværksættelse af Nødhjælpsarbejder i større Omfang end hidtil ikke bør bevirkes nogen Reduktion af Understøttelsernes Beløb til de arbejdsledige, til hvem der ikke kan skaffes Arbejde.

Efter det Forslag, som Flertallet her har stillet, stilles der til Raadighed for Socialministeren i alt 10 Mill. Kr. dels af Statskassen, dels af Arbejdsløshedsfondens, altsaa et Beløb af samme Størrelse som det, der ifølge det forelagte Lovforslag skulde stilles til Raadighed for Kommuner og offentlige Institutioner til Iværksættelse af Arbejde. I det forelagte Lovforslags § 2 var det yderligere foreslaaet at stille et Beløb af indtil 1 Mill. Kr. til Raadighed for Statsinstitutioner til Iværksættelse af Arbejde. Vi mener, at noget saadant er overflødig, idet et Beløb som dette kun kunde blive et Versurbeløb. At give Penge fra Statskassen til Statsinstitutioner er kun at tage Penge fra Statskassen og give til Statskassen. Det vil altsaa ses, at der ved det af os foreslaaede stilles samme Beløb til Raadighed som ifølge det forelagte Lovforslag, men dog saaledes, at Beløbet kun stilles til Raadighed til Anvendelse som Tilskud eller Laan til Kommuner til Udførelse af Nødhjælpsarbejder. Hvad Lovforslagets §§ 4 og 5 angaar, skal jeg henvise til Betænkningen. Vi har den Anskuelse, at Ministeriet